

”Ghetto Games” balvas – stimulš sasniegt vēl vairāk

Ar savām sajūtām, saņemot *Ghetto Games* gada balvas, atskatu uz šī gada sportiskajiem sasniegumiem un izvirzītajiem mērķiem ekspresintervijās dalījās trīs sportisti: BMX nominācijas uzvarētāji Ernests Zēbolds un Tomass Grinbergs un labākās 3×3 basketbola komandas – Latvijas U17 izlases – spēlētājs Jānis Censonis. Ernests Zēbolds un Jānis Censonis tika pasludināti arī par gada *Ghetto Games* atlētiem.

Kādas ir jūsu sajūtas, saņemot *Ghetto Games* balvas?

Ernests Zēbolds: – Par balvu man paziņoja dienu iepriekš, tad nejutu neko, bija tāds: *forši man ir divas balvas!* Bet, kad uzkāpu uz skatuves un nosauca, ka esmu gada atlēts, jutu prieku par to, ka ir cilvēki, kas mani novērtē, jo katru dienu es ceļos un daru visu, cik vien labi tas ir iespējams. Turpināšu to darīt ar vēl lielāku atdevi!

Tomass Grinbergs: – Sajūtas ir lieliskas! Tas ir forši, ka tevi atceras un piemin dažādos pasākumos. Tas tikai motivē darboties tālāk. Tas man bija pārsteigums! Pēdējo reizi *Ghetto Games* gada balvas tika pasniegtas 2017. gadā, toreiz es arī biju aizbraucis uz pasākumu kā viesis. Šogad, saņemot ielūgumu, bija tāds: *o, forši, atkal pasākums, uz kuru jādodas!* Man bija zināms, ka esmu nominēts, bet ne tas, ka saņemšu balvu. Tas bija pārsteigums un bija ļoti patīkami!

Jānis Censonis: – Runājot par gada balvu 3×3 komandai, domāju, ka mēs bijām to pelnījuši. Sasniedzām ļoti labu rezultātu Eiropas čempionātā. Kā jau Toms Salnājs pasākumā teica, mēs komandā katrs izdarījām vairāk, nekā paši bijām gaidījuši. Tas, ka saņēmū arī individuālo balvu kā gada atlēts, tiešām man bija liels pārsteigums. Kad mani nosauca, *bijabišķiņ* šoks, biju ļoti priecīgs.

Kāds jums ir bijis šis gads sportā?

E. Z.: – Sezona šogad pagrūta, bet rezultāti ir diezgan labi. Francijā Pasaules kausā kvalificējos pusfināliem ar 16. vietu, bet pusfinālos neizdevās viss iecerētais, ieguvu 21. vietu. Saldū norisinājās pirmās Latvijā UCI C1 sacensības, tur biju 1. vietā. Horvātijā UCI C1 sacensībās ieguvu 6. vietu, Eiropas čempionātā Vācijā – 5. vietu.

T. G.: – Gada sākuma bija sacensības Francijā, un tur man izdevās pirmo reizi iekļūt finālos, *Mini Ramp* kategorijā. Tas bija tāds foršs sasniegums. Pēc tam bija *Ghetto Games* festivāls, tur ieguvu otro vietu, un tad augusta beigās Latvijas čempionāts, kur izdevās iegūt čempiona titulu! Iepriekšējo reizi čempiona titulu ieguvu pirms astoņiem gadiem, tāpēc tas bija tāds īpašs moments! Ārzemju sacensības Eiropas čempionātā man nedaudz neizdevās, bija pāris kļūdu, līdz ar ko es nespēju parādīt savu labāko sniegumu. Un pagājušomēnes pasaules čempionātā īsti nesanāca līdz galam, līdz ar to neizdevās tikt tālāk. Latvijas čempiona tituls man pašam ir vistuvākais sasniegums šogad.

J. C.: – Man ir prieks par pašu 3×3 basketbola komandu un to, kā mēs esam saliedējušies. Katrs bijām no savas pilsētas, un izdevās izveidot ļoti labu četrinieku. Kad uzvelk Latvijas kreklu, tad jau emocijas ir tādas, ka uz laukuma var atdot pilnīgi visu no sevis! Runājot individuāli – pirmais turnīrs, lai vispār tiktu uz Eiropas kausa kvalifikāciju, bija vairāk Toma Salnāja un Edvarda Egles turnīrs, un šis finālturnīrs kaut kā man labāk padevās, esmu ļoti apmierināts ar to. Mēs visi četri esam ļoti labi, vienlīdzīgi spēlētāji!

Kādi ir jūsu tuvākie mērķi?

T. G.: – Šobrīd sākas atlases posms uz Parīzes 2024. gada olimpiskajām spēlēm, un tur ir jākrāj punkti. Punktus krāj divi labākie Latvijas braucēji – tie esam es un otrs ventspilnieks Ernests Zēbolds. Abi kopīgi centīsimies trenēties un braukt uz nepieciešamajām sacensībām, lai nodrošinātu Latvijai šo vietu, jo tiek tikai 12 valstis no visas pasaules. Līdz ar to tas ir ļoti grūti, jo pasaulē līmenis ir ļoti augsts. Protams, jāsarauj, bet mēs centīsimies to izdarīt! Man ir jāsaka arī liels paldies Ventspilij par treniņu iespējam un to, ka Ventspils arī man palīdz tikt uz sacensībām. Gan no pašvaldības puses, gan no Ventspils cilvēkiem ir jūtams milzīgs atbalsts!

E. Z.: – Mērķis ir būt *Top 10* pasaulē, un zinu, ka tas man ir pa spēkam! Un, protams, kvalificēties olimpiskajām spēlēm Parīzē. Pagaidām punktu krāšanā iet grūti. Pasaules čempionātā Abū Dabī nokritu pirmajā braucienā, tāpēc nekvalificējos pusfināliem un necinījos vairs par finālu, ieguvu 31. vietu. Bet otrajā braucienā dabūju 79 punktus, tātad, pirmajā braucienā bez kritiena arī būtu bijuši kādi 79 punkti, un tā ir stabila pusfinālu vieta! Tiešām žēl, ka nokritu pirmajā braucienā, bet tāds ir sports – citreiz tev paveicas, citreiz ne, bet galvenais ir nepadoties un iet uz priekšu! Tagad esmu Austrālijā, šodien (6. decembrī – red. piez.) bija otrā treniņu diena, vakar smagi nokritu, sasitu plecu un nobrāzu elkoni, kur arī uzlika sešas šuves! Tāpēc šodien ļoti piesardzīgi braucu un netaisīju nekādus trikus, tikai izjutu rampas. Piektdien ir kvalifikācija, un es darišu visu, lai kārtīgi atjaunotos un varētu nobraukt divus labus braucienus un kvalificēties pusfināliem!

J. C.: – Mērķis ir galvenokārt pašam attīsties, kļūt labākam. Nāku no Jaunjelgavas, pirms tam mācījos Jēkabpils sporta skolā. Kopš septembra esmu Ventspils sporta skolā *Spars*. Uzaicinājums uz Ventspili no komandas kapteiņa Andreja Šeļakova man ir liels pagodinājums. Ventspils ir zināmāka basketbolā, tas ir augstāks punkts karjerā, te visi ir krietni konkurētspējīgāki, un tas tikai veicina to, ka arī es pats attīstos. Šobrīd pilnā sparā norit sezona, trenējamies un kļūstam labāki, lai šīs sezonas beigās tiktu uz izslēgšanas spēlēm un finālposmiem un tur mēģinātu sasniegt kaut ko labu.